

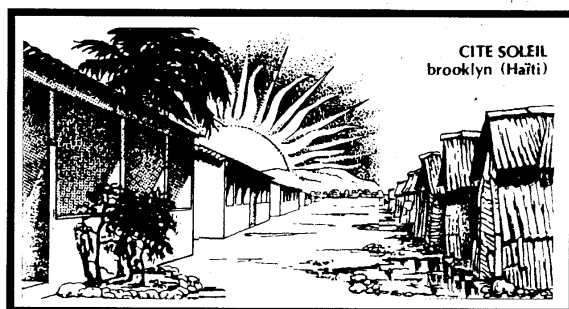
S.O.S. HAÏTI

Driemaandelijks contactblad : verschijnt in maart-juni-sept.-
dec.

van Haïticentrum v.z.w
Zwaluwenstraat 2
8850 Ardoois
tel. (051) 20.50.97
rek. BE50 462-8351041-18
Bic : KREDEBEBB

Lentenummer 151 maart 2018

Verantw. Uitg. André Windels
Hondsmertjesstr. 67
8870 KACHTEM
Tel. 051/ 43 68 41

Goede vrienden van Haïti,

Vastentijd 2018...

Wat zal ervan geworden?

We zien zoveel ellende om ons heen en misschien kennen we zelf wel een brok ellende in ons leven, gezin of familie.

Maar wellicht kennen we niet **DIE** ellende van duizenden straatarme Haïtianen die niet weten wat ze morgen zullen eten. Heb jij dat al eens meegemaakt dat je zegt : wij hebben **NIETS MEER** om morgen te eten?

In Haïti leven 80 % van de mensen in die omstandigheden.

Kan het ons – u - wat schelen?

Voelen we mee met deze mensen die hunkeren naar een beetje liefde, naar een uitgestoken - gevulde – hand.

Vandaag is het de Heer die zijn hand uitsteekt naar u en u vraagt : laat uw rechterhand niet weten wat uw linker geeft.

Je weet dat elke cent die jij geeft integraal ten goede komt aan de allerarmsten in Haïti.

Die Haïtianen zijn een moedig volk.

Ze blijven hopen en geloven dat het eens beter wordt, dat de rechtvaardigheid het wint op de corruptie, dat liefde sterker is dan haat.

Hoog in hun vaandel dragen zij de spreuk :

' EEN HAÏTIAAN BUIGT, MAAR BERST NIET '.

Goede mensen,

mogen wij even moedig zijn als zij door hen niet in de steek te laten en door hen , nu méér dan ooit, te laten aanvoelen dat christenen elkaar dragen en helpen.

Wij hopen voor hen op betere tijden, want zij hebben al zoveel leed en miserie meegemaakt door overstromingen, stormen, aardbevingen enz..

Laten wij het niet bij woorden.

Uw steun en hulp is van levensbelang voor hen.

Dank je wel, lieve medemensen in naam van onze arme broers en zussen.

André Windels, voorzitter

Bezoek ook eens onze website :

WWW.VZWSOSHAITI.BE

Een Haïtiaan durft NU zijn verhaal te doen.

Ik was 34 jaar, gehuwd en hadden samen 4 kindjes.

Wij woonden in Marchand Dessaline.

Mijn 1e arrestatie dateert van 25 februari 1993, de dag van de teraardebestelling van 500 verdronken bootvluchtelingen.

Tijdens de plechtigheid in de kathedraal van Port au Prince kwamen militairen binnen. Ik had 2 foto's bij van President Aristide, die ik liet glijden tussen een misboek die ik in mijn hand had.

Ik probeerde stilletjes weg te geraken uit de kathedraal en toen ik buiten op het punt stond een tap-tap (busje) op te stappen werd ik hardhandig aangepakt en meegesleurd. Ik liet het boek op de tap-tap liggen maar werd door enkele passagiers in paniek verklikt.

Ik werd op een militaire **camion** gegooid en men reed in de richting Saline (gevangenis). Dichtbij de markt deed ik alsof ik op straat iemand herkende. Ik riep hem toe mijn vrouw te verwittigen dat ze mij hadden opgepakt.

De militairen stopten en probeerden de persoon te vinden naar wie ik had geroepen. Maar dit was een list van mij in de hoop vrij te komen. Na een korte tijd stopten ze het zoeken en reden met mij verder. Ze brachten me naar een militaire post. Ik stapte uit en werd door militairen geslagen.

Iemand zei dat ik een apart iemand was, waarmee ze wilden zeggen dat ze me speciaal moesten straffen.

Toen brachten ze mij naar een kleine kamer waar drie soldaten, een luitenant en zes attachés me opwachten.

Op de grond lagen stokken en ijzeren staven van verschillende grootte.

De luitenant gaf het bevel grotere stokken te halen. Na een tijdje kwam men terug met één grote stok. Een soldaat sloeg me ermee op het hoofd tot de luitenant bevel gaf ermee te stoppen. Op dat ogenblik namen anderen een touw en knevelden mijn polsen aan elkaar. Ze staken een stok tussen

Opmerking [AW1]:

mijn benen.

Alvorens met de martelingen te beginnen namen de militairen de foto's uit het boek en verplichten me ze goed te bekijken. Toen zei één van hen tegen me : *' Zie hier de foto van je papa, we zullen eens zien of hij vandaag zal komen om je te bevrijden'.*

Het teken om met de martelingen te beginnen werd door de luitenant gegeven. Na heel wat stokslagen zei ik dat ik mijn trouw aan Aristide niet zou verloochenen, zelfs niet als ze mij zouden fusilleren.

Na een tijd verloor ik het bewustzijn. De martelingen waren begonnen omstreeks 10,30 u. en rond 14,35 u. kwam ik terug bij bewustzijn. Ik lag op mijn rechterzijde. De militairen vroegen me recht te staan maar dit was onmogelijk wegens de enorme pijn. Ik zag niets meer maar ze zegden me dat mijn gezicht wel zou weerkeren.

Opnieuw werd ik langdurig afgeranseld. Net voor ik de tweede keer het bewustzijn verloor hoorde ik een nieuwe gevangene opsluiten. Ik had overal pijn. Ik wist niet meer hoe mij te leggen. Een soldaat liet me uit mijn cel en verplichtte me mij uit te kleden. Ik kon me wassen maar moest naakt naar mijn cel terug.

Vrijdag 26 februari mocht ik mijn bebloede kleren uitwassen. Daarna werd ik met 16 anderen naar de rechtbank gebracht. De rechter luisterde niet naar me. Hij oordeelde dat mensen zoals ik moesten worden opgesloten en dat hij niet langer tijd wilde verspillen aan mij.

Gelukkig kon ik iemand vragen mijn vrouw te verwittigen. Een uur later werden we naar de centrale gevangenis gebracht. We werden samen in één cel gestopt.

De volgende dag kwam mijn vrouw om me even te zien. Ze betaalde daarvoor 10 Haïtiaanse dollar (1,10 euro)

Op 1 maart kwam een vrouwelijke rechter met mijn vrouw naar de gevangenis. Na mijn getuigenis werd ik op vrije voeten gesteld.

Weken lang heb ik verzorging nodig gehad en zag ik heel troebel. Na zoveel jaar ben ik die gruwel niet vergeten en speelt dit gebeuren nog regelmatig in mijn dromen.

(tot zover dit levend getuigenis ...)

Met de steun van **Noord-Zuid** van onze **Provincie West-Vlaanderen** kunnen we verder meehelpen aan onze projecten tot alfabetisering en opbouw van de arme bevolking in Haïti. Reeds enkele keren mochten wij met S.O.S. Haïti hun duidelijke en bijzondere steun ontvangen.

Dank aan : Noord – Zuid West-Vlaanderen

NIEUWS UIT GROSSE ROCHE

Grosse Roche is een parochie in de heuvels van het Centrale Massive.

Heel kleine boerderijtjes tussen de heuvels, een weinig vruchtbare grond, alles is er rots en stenen.

Een pater scheutist – père Romaldus - is er pastoor en doet zijn uiterste best om ` zijn ` parochie levend en draaiend te houden, waar hij ook in slaagt.

De kinderen die naar school komen zijn de kinderen van de allerarmste bevolking. Ze eten 1 maal per dag een handvol rijst en wat gekookte bruine bonen.

ELKE DAG HETZELFDE !

Als het feest is bvb. Pasen, Kerstmis, nieuwjaar dan krijgen ze een eitje erbij en een klein kippenbilletje.

Het schooltje werd indertijd nog gebouwd door pater Paul Boussard, een scheutist uit Ieper.

Een heel mooi schooltje waar er in het begin zo'n 150 leerlingen naartoe kwamen.

Nu zijn dit er 285 geworden.

Maar o wee, dit schooltje werd in februari 2017 getroffen door die grote storm. Huizekes en school zijn praktisch totaal vernietigd. Al wat niet muurvast was in de klassen is weggespoeld en verdwenen. Het water stond 1 met hoog in de klassen.

We hebben père Romaldus hulp beloofd en willen zijn klassen herinrichten.

Daarom hebben wij uw hulp en steun nodig.

We hebben reeds 8 000 euro gegeven en er is nog eens zoveel nodig om deze school weer op punt te zetten. We geloven dat we dit met uw hulp kunnen.

Help je meehelpen???

We hebben **UW STEUN** dringend, heel dringend nodig . Mogen we uw overschrijving in de eerstvolgende dagen verwachten.

DANK JE WEL in naam van de kinderen in Grosse Roche,
DANK JE WEL in naam Père Romaldus en zijn mensen.

Schrijf **VANDAAG** over op rek. nr.

BE50 4628 3510 4118

KREDBEBB

S.O.S. Haïti

Zwaluwstr. 2

8850ARDOOIE

Enkele beelden van de storm en overstroming:

- de weg naar Grosse Roche wordt heraangelegd door de bevolking
- het water in de straten, school en huizen staat 1 m. hoog
- redden wat er te redden valt

Wens je een fiscaal attest voor uw belastingen:
schrap dan op uw overschrijvingsformulier ' NEEN ' .
Dit bespaart ons heel wat werk want alles gebeurt(door vrijwilligers.
Dank je wel.